

Joan Manuel Ballesta

Visat núm. 4
(octubre 2007)

por Montserrat Franquesa i Joaquim Gestí

Joan Manuel Ballesta (1961-1993) va néixer a Mataró i morí, prematurament, a l'edat de trenta-dos anys. Remarquem aquesta dada, ja que la seva precoç desaparició ens ha privat del que semblava destinat a ser un excel·lent filòleg i traductor a la nostra llengua.

Es llicencià en filologia catalana a la Universitat Autònoma de Barcelona el 1985. Tot seguit començà els cursos de doctorat de lingüística al Departament de Filologia Catalana de la mateixa Autònoma. Tenia en curs una tesi sobre anàlisi comparativa de sintaxi entre el català i el grec modern, de tendència generativista que, malauradament, no arribà a defensar. El 1989 guanyà una plaça al Departament de Filologia Catalana i exercí la docència a l'antiga Escola Universitària de Formació del Professorat, fins que la malaltia que li afectava la vista li ho va permetre.

La traducció literària fou un dels seus interessos i ocupacions principals els darrers anys, sobretot perquè li interessava la literatura i perquè tenia sòlids coneixements de llengües. Tanmateix, la seva prematura mort només li permeté traduir del grec modern, llengua que va aprendre durant una estada acadèmica a Atenes el curs 1990-1991, on va descobrir el poema «Amorghòs» en una llibreria de vell. De seguida va projectar la idea de traduir-lo, portat pel plaer personal de jugar amb dues llengües que coneixia bé. El publicà a la revista *Els Marges*, versió que fou la base per a l'edició pòstuma de 1995. Dos anys després donà a conèixer encara una traducció de poemes de Iorgos Seferis. És possible que deixés treballs inèdits, atès que tenia embastats força projectes. L'aportació de Ballesta com a traductor d'autors neohel·lènics és, per tant, quantitativament petita, però remarcable per la seva qualitat.